

wotniej pensji ze Skarbu Państwa na poniżej wymienionych zasadach, o ile nie mają zabezpieczonej starości.

Art. 3. Art. 4 otrzymuje brzmienie następujące:

Dla uzyskania prawa do pensji dożywotniej, oraz dla ustalenia stopnia oficerskiego, uczestnik powstania powinien wylegitymować się z czynnego udziału w szeregach lub w organizacji powstania przed specjalną komisją kwalifikacyjną przy centralnym zarządzie uczestników powstania 1863 roku w Warszawie, który przedstawia Ministerstwu Spraw Wojskowych imienny wykaz weteranów dla wciągnięcia kandydatów na listę uczestników powstania 1831, 1848 i 1863 r.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Marszałek:

Trąbaczynski

Prezydent Ministrów:

L. Skulski

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniewski

Minister Skarbu:

W. Grabski

5.

U S T A W A

z dnia 18 grudnia 1919 roku

o przyznaniu stopni i praw oficerskich weteranom z roku 1831, 1848 i 1863.

Art. 1. Weteranom z roku 1831, 1848 i 1863, z wyjątkiem karanych sędownie za przestępstwa, uchybiające godności stanu oficerskiego, przyznaje się honorowy stopień podporucznika Wojsk Polskich.

Art. 2. Weteranom, którzy wylegitymują się z przyznania im wyższych stopni oficerskich podczas służby w szeregach powstańczych, potwierdzony będzie odpowiedni stopień wojskowy wyższy.

Art. 3. Weterani z lat 1831, 1848 i 1863, przyjmując na siebie obowiązek zachowania godności stanu oficerskiego, korzystają ze wszystkich praw i przywilejów oficerów armji czynnej, z wyjątkiem stałego uposażenia służbowego.

Art. 4. Zamiast poborów służbowych, ustanowionych dla oficerów armji czynnej, weterani z roku 1831, 1848 i 1863 otrzymują stałą pensję dożywotnią, określoną ustawą z dnia 2 sierpnia 1919 r., rozszerzoną nowelą do ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 6. Wykonanie ustawy niniejszej poleca^z się Ministrowi Spraw Wojskowych.

Marszałek:

Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:

L. Skulski

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniewski

6.

U S T A W A

z dnia 18 grudnia 1919 roku

w sprawie zmian w ustawie z dnia 27 maja 1919 roku (Dz. Pr. P. P. № 44 z 1919 r. poz. 311) o ustalaniu i wynagradzaniu nauczycieli publicznych szkół powszechnych.

Art. 1. W ustawie z dnia 27 maja 1919 roku (Dz. Pr. P. P. № 44 z 1919 roku poz. 311) o ustalaniu i wynagradzaniu nauczycieli publicznych szkół powszechnych wprowadza się następujące zmiany:

- a) W art. 6, w ustępie pierwszym na końcu po słowach: „z chwilą wysłużenia lat 12 w kategorii IX...” należy wstawić: „do VII zaś z chwilą wysłużenia lat 6 w kategorii VIII”.
- b) W art. 6, w ustępie drugim na końcu po słowach: „60% pełnego dodatku...” wstawić: „otrzymują również podwyżkę dodatku ekonomicznego wojennego, przyznaną urzędnikom państwowym mocą uchwały Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1918 r.”
- c) Artykuł 13 skreśla się.
- d) W art. 14 cyfrę „90” zastąpić przez cyfrę „240”.
- e) W art. 14 dodać drugi ustęp w brzmieniu następującem: „Etatowy nauczyciel religii, duchowny, jest obowiązany również do 30 godzin pracy, z których sześć odlicza się na zajęcia duszpasterskie. Nietatowy nauczyciel religii pobiera za każdą godzinę tygodniowo 240 mk. rocznie”.
- f) W art. 15 cyfrę „90” zastąpić przez cyfrę „240”.
- g) W art. 23 § 9 cyfrę „1800” zastąpić przez cyfrę „2700”.
- h) W art. 23 § 9 po słowach: „w pozostałych miejscowościach — 360 mk.” wstawić: „otrzymują również podwyżkę dodatku ekonomicznego wojennego, przyznaną urzędnikom państwowym mocą uchwały Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1918 roku”.
- i) W art. 23 § 16 skreśla się zakończenie od słów: „z wyłączeniem zakresu dodatkowych wyposażań” i t. d. — do końca.
- j) Wobec skreślenia art. 13 należy zmienić numerację następnych artykułów.

Art. 2. Ustawa niniejsza obowiązuje od dnia 1 listopada 1919 roku.